

CA

NOSTRA

Setmanari d'Inca

ANY. I.

AB CENSURA ECLESIASTICA

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—LLEÓ XIII

NÚM. 11.

LES ESPERANSES CATÓLIQUES.

Es lo sant temps d'Advent, temps d'expectació, simbolisant ses quatre setmanes aquells quatre mil anys que suspirá 'l món per la venguda del Massies, restaurador y redemptor del llinatge humá. En conseqüència es aquest el temps més apropiat per recordar a n-el poble feul lo seu dever d'esperar, y d'esperar, sempre y a despit de totes les contrarietats y desenganys, reprimint y esvaint ab la forsa de la virtut sobrenatural de l'esperansa, lo contagi tan comú a n-el nostros dies de desanimarse y perdre la confiança, quant se tracta de coses de l'Iglesia en les presents hores de tribulació.

Es, en efecte, frequent temptació en moltes ànimes, no la de perdre la fè en les divines promeses tocant a la perpetuitat e indefectibilitat de nostra Religió santa, ni de duptar de la paraula de Jusucrist que les ha segellades en lo sagrat Evangeli ab sa soberana firma; però si la de impacientarse per lo que creuen se retarda son compliment, y se fá llarc l'esperar lo promés triump y definitiva victòria. No que hajen perduda la fè ni la esperansa, sens aquestes substancials virtuts, no serien cristians y haurien caygut de plé en la infidelitat o el manco en le heregia. Son si débils a n-aquelles virtuts; ne fan professió, però feble y malaltissa; no es de estranyar per tant que los faltin les energies d'ella y los fruits de vigor y verilitat que caractissen el vartader catòlic y el fan digne, d'aquest gloriós nom.

Arreu, arreu ne trabám de aquests germans nostros que no saben més que plorar y deplorar la situació del món y de la fè cristiana en nostros temps, considerantse poc manco que abandonats de Deu, que a son judici no mos atèn com deuria, ni mira bastant pel seu, ni pel nostro honor. Dimana aquesta miserable feblesa d'esperit de dos punts de vista equivocats ab que solen mirar les coses del món y de la Religió

Y son els sigüents:

Consisteix lo primer en figurarse que lo

triump de la Iglesia ha d'esser lo terme y cessassió de tots seus combats. Això es totalment equivocat. La Iglesia ha de combatre sempre, y per això tendrá fins a son últim dia constants enemics. La pau absoluta no vendrá fins després del judici universal, feta la separació dels bons y mals per sa aterna sentència de salvació o condemniació. Avuy per avuy la vida del catolicisme es lluyta, y per éll l'uytar es viure, y aquest viure es ja triumpar. A n-el catolicisme una batalla succeheix continuament a l'altre; prova evident de qu'en l'última no ha sigut gens vensut. Això es triumpar, lo tenir sempre enemics que no acaban may d'acabar ab éll, encare que sempre diven que lo van enterrar. Aquesta serie de batalles comensá ab la donada a Jusucrist meteix y a sos apòstols, s'está reproduint en cada sigle ab igual furor y ab iguals resultats, y per nostros enemics hauria d'esser sempre ab lo meteix desengany, y no es sinó sempre ab la meteixa ilusió. Ab ella arribará l'infern a la consumació dels temps, perque'l carácter del furor infernal es la ceguetat, que per això se'n diu de son poder, lo poder de les tenebres.

L'altre punt de vista equivocat per part de molts de germans nostros, es el mirar les hores de Deu com les nostres, y los plassos de Deu com los plassos de sa passatjera criatura. Deu es de l'eternitat y nosaltres del temps. A nosaltres tot s'ens fá tart perque passám, comombres, molt depressa: a Deu no se li fá tart may perque sempre té temps de sobres. Per aixó diu Sant Agustí; *Patiens quia aeternus*. «Deu es pacient perque es etern». Nosaltres voldriem totes les coses avuy, perque no sabem si hi serem demá: Deu Nostro Senyor, es amo d'ahir, d'avuy, de demá y de tots el sigles, no té necessitat d'anar tant apésurat per cantar y pera que cantém victòria de tots nostros enemics.

¡Amunt, doncs el cors! ¡Amunt les mirades! ¡Amunt, amunt los punts de vista! ¡Amunt, amunt les esperanses! ¡Fora desfalliments, fora desmay y duptes e incertituts! La causa de Deu está assegurada com Deu meteix, y

nostra victòria tan certa com la seva. ¿Aon son els enemics d'ahir? Miraulos en la historia confusos y avergonyits. Aixís estarán los d'avuy y los de demá y los de sempre. Siem homos de viva fè com també cristians de firme esperansa y sostenguém els nostros germans ab los seus desfalliments.

TORRENT DEL FREU.

*El dit potent de Deu
obr'l torrent del freu:
l'Esglay reina entorn seu
y s'hi escabella.*

*Poruch l'he resseguit
desde'l penyal ardit
que ronca esporuguit
com un gran orga,
quant sobrevé tronat
el doll altissonant
que cau pel pit gegant
semiprofètic*

*fins a l'estrem cocó
hont fa libació
difícil el falcó
ades y are.*

*Aixut d'immens anhel
devall un solch de cel
se tors com una rel
per dins la fosca.*

*Repós comtempletü
tè allá'l penyal aspriu
que cobra per l'estiu*

*el dó de llágrimes,
el plor del degotís
que sona l'ombradís
com ritme que's sentís*

*d'una alta vida.
Tota una flora errant
amb convulsions d'espant
se va acaramullant
sobre l'abisme.*

*El pi es una beldat
d'estranya austeritat
que viu en soletat
com una verge
ò dona penitent*

que branda suaument
sa cavallera ardent
de Magdalena.

El troch del artre airós
ferit, se fa olorós
vessant plor aromós
per la ferida,
y entre el broncam, sens fi
pareix que fa brunst
versicles en llatl

d'un psalm, alloure.
Allá no hi ha res qu'alter
l'intens mutisme auster
qu'el crit d'un esparver
que torna arrera.

Are tan sols... que quant
per un instint constant
el vent hi va acollant,
ales plegades,
com un esbart de tors,
femèlichs, xiseladors,
el freu arissa'l dors,
com una fera.

Avoletat, suós,
s'esvolva el cabell ros
del bosch impetuós
qui lluyta y ciula.

Abaix l'aygua rebull
entorn de cada escull
de pò, el colom s'acull
a sa caverna.

La lluyta es desigual;
ja minva lo mestrall
y en l'enasprat cimall
s'hi romp les ales.

Y en fuga, ja llibert,
alicaygut, incert
emprén el camí obert
de la planura.

El dit potent de Deu
obr'l l'orient del freu...
l'Esglay reyna entorn seu
y s'hi escabella,
y jo que he resseguit
aqueix fondal humit
fins al penyal ardit
qui pas ne dona,

plasmava, pensatiu,
(tribut a n'el Deu viu
qu'obr'l paratge aspriu)
exa oda alrupta,
germana dels penyals
cayrats colossals
qu'adoren desiguals
la seua gloria.

LORENZO RIBER.

Distinguida en lo primer accésit del premi
ofert per la Excma. Diputació Provincial, a
n-el Certámen D'Inca.

RESUMEN DE LA CONFERENCIA QU'EL R. P. BARBENS DONÁ A N-EL CIRCULO D'OBRERS CATÓLICOS DIUMENGE PASSAT.

Va resumir tota la doctrina y punts qu'abar-
ca la *Sociología contemporánea* en los sigüents
pòblemes: Intelectual dogmàtic y filosòfic: mo-
ral, religios y social. Los planteá y perfilá en
los seus relleus més principals; però veent que

no li era possible ermanusar ni tan sols el so-
cial ab el exámen dels tres programes qu'el se
disputen que son: el del liberalisme, el del so-
cialisme y catolicisme, a causa del poc temps
de que disponia, se fitxá ab un altre poble-
ma, que comprén la doctrina del demés: La ac-
ció positiva de la Iglesia demunt els tres fac-
tors de la vida y riquesa social: el talent del
sabi, el capital del ric y el treball del obrer.

En la primera part, feu un exámen històric
dels dogmes principals que s'han vist atacats
durant el trascurs dels sigles y del curs que
ha seguit la filosofia desde l'antigüetat fins a
nostros dies. Els sants pares y doctors de l'I-
glesia acceptaren les doctrines bones d'Aristó-
teles y Plató: *cristianisaren a Plató*; y si bé
en la edat moderna la filosofia catòlica s'es-
pantá de la filosofia experimental, no tardá
molt en voler tots aquells principis qu'están
conforme en l'ensenyansa de la Iglesia, do-
nant orientació a l'enteniment humá, ja a n-el
ordre dogmàtic, ja a n-el ordre filosòfic. Pro-
vó, ab reonades demostracions, que la ins-
trucció sana y sòlida se dona tan sols dins el
cristianisme; y detallá la instrucció qu'a n-el
ordre científic, artístic y literari se dona a l'I-
glesia. Els millors centres d'ensenyansa han
siguts sempre a n-els trascurs dels sigles
los catòlics com pot provarse amb abun-
dancia de dates de tota mena.

Segona part: *El capital*. Coneguts son els
capitols del socialisme respecte la propietat:
colectivisme absolut. La Iglesia ha afirmat al
individualisme. Tots els juriconsults cristians
estableixen la propietat com de dret natural
y aqueix principi serveix de base a tot mani-
fest catòlic social. La Iglesia abomina del
individualisme absolut que destrueix la esta-
bilitat de les classes medianes y acaramulla
la riquesa en mans de pocs. Feu un exámen
entre'ls privigiliats y los desheretats. Retra-
gué congressos europeus y les resolucions
que respecte aqueix punts han presos favora-
bles a l'iglesia. Parlá de la protecció que l'I-
glesia ha dispensat a les *ferrementes y horts-
obriers* y de l'estanció que tenen per l'Europa.
Considerá al *capitalisme* com una plaga so-
cial enaternalizada per Lleó XIII. Va fer llar-
gues consideracions sobre les formes que
avuy dia va prenguent l'*usura*. Condemná
a los acoparadors, agoistes y especuladors.
Va inculcar l'unió del capital y el treball, per-
que'l divorci qu'entre éll avuy se pretent in-
trodir funda la omnipotencia de la riquesa
y la llibertat absoluta del capital.

Tercera part: *El treball*. Cantá un himne
a la damocràcia cristiana tal com l'ensenyá
Lleó XIII y la predicava San Francisc d'Asis
y Sant Vicens de Paul. Va exposar el con-
cepte cristiá del treball y l'atenció y protec-
ció que se mereix el treballador, com digué
un princep de l'Iglesia, «les victimas
del ordre Social». Fent alguna sencilla con-
sideració sobre'l salari recordá'l curs que
següen en les altres nacions respecte aques-
tes qüestions. Y terminá recalcant en qu'es
necessari desterar cers idealismes y certes mi-
series y obrir l'enteniment a la realitat prac-
tica de la vida, que sols les nacions que se-
guexen aquest criteri progresen en lo econò-
mic.

El Pare Barbens va esser interromput, dis-
tintes vegades, en la seva oratoria pels es-
clats de manbelletes y espressions d'apro-
vació del nombrós públic, compost de to-
tes les classes socials, qu'omplia el saló del
Círculo d'obriers catòlics, coronant les darreres
paraules un llarg aplaudiment y moltes felici-
tacions de distinguides persones que pujaren
a l'escenari per saludarlo.

CANSÓ DE L'ADVENT.

Propet del foch cantava la Mare,
propet del foch:

—Ay, Fillet meu, ma dolsa esperansa
¿quán te veuré?
Quant aixirás, fruyt de benhauransa
jo't besaré.

Propet del foch cantava la Mare,
propet del foch.

—Prompte floreix, prompte, flor hermosa
místich narcís.
Y embauma hi la terra, olorosa
del Paradís.

Propet del foch cantava la Mare'
propet del foch.

Ay amor meu, tas llamas divinas
treulas del cor.
Sol del Empir, surt ab tas juginas,
plenas d'amor,

Propet del foch cantava la Mare,
propet del foch.

JOSEPH MISSE.

DIALECS FAMILIARS.

IV

—Mestre, qu'anareu a sentir la conferéncia
del frare a n-el círculo catòlic?

—¡Vaja un rosinyolet qu'es el Pare Ba-
bens! Sabs aquests frarets que la saben
llaaarga... per paga sempre están estudiant
no son com nosaltres q'acabada la carre-
ja no tornám mirar llibre pus.

—Y no se contenten d'estodiar moral,
ligió y misticisme... he?

—Ca'n de contentar: ¿no veres de quí
manera estava enterat dels cops de Bols
de les especulacions y monopolis?

—Això, si que no ho entenc.

—Encare ets jove ferm: y Deu vulga
no caigues en les seves ungles.

—¿Quines ungles?

—Les del usurer. ¿No te recordes que
gué que no havien de dar tanta importan-
cia a n-el capital y més a n-el treball, que cons-
meix les forces y energies musculars
l'homo.

—Prou.

—Idò bé: el valor intrínsec del capital
voltes es ben poc, y si té tanta importan-
cia es pel seu valor relatiu. Y que un ser de-
nimit, que no arriba a vegetal, haja de té-
més importançia qu'el treball del homo,
racional y rey de la Creació, es cosa re-

vable que conlleva tota pensa aequilibrada. Hi ha banquer que li produueix el seu capital més que no agüenyarán tots els treballadors d'Inca, totes les energies musculars qu'es mouen dins nostra ciutat febrosa.

—Això si que posa els pèls de punta.

—Y sens sortir de ca-nostra, no mos será difícil trobar capitals ben petits que treuen més que grosses possessions. L'altre dia de pagés, no vaig voler fer de testimoni a un usurer que dexava una unsa, (no d'or) a un camper per comprar una trucxa, ab la condició que li havia de donar un porcellí: y un duro de interés cada mes. (Històric.) Figuret tú un capital de cinc mil duros colocat ab aquesta forma, si treurá més que vint treballadors, que han de mantenir llurs families. ¡Es un escandoll!

—Jo no sé perque no van a manllevarlos a n-els bancs que donen a n-el 5 y 6 per cent.

—Ben mirat, encare es allà ont les donen més barato. Es que n'hi ha que no saben correr, perque essent petits propietaris no se comprén que vagen a la piqueta de sa sanc. Per això la gran necessitat de fundar caxes rurals, centres d'obers per conduir el proletari y defensar sos interesos. Per això els frares, com el Pare Barbens; els periòdics, com la *Gaceta de Mallorca*; y a n-els seminaris, com a n-el de Sant Pere de Palma: s'estodia y se propaga la *sociologia moderna*, perque la acció benefactora de la Iglesia, fins-y-tot en lo material, pugá salvar el pobre proletari en les seves petites barqueries y en les seves reduïdes industries. Jo tenc la confiança, Abdon, que dins pocs anys se millorarà molt la posició del pobre, ab los circols catòlics novells que se posen, y en tants de factors que s'interessen pel seu benestar.

—Així ho vejém: amen. Mes are que m'heu fet el sermonej m'en vaig a ca-nostra.

—Vesten; y guarda bé les meves llissons.

DANIEL.

Escapulons.

—*Setmana social de Valencia.* L'atenció dels catòlics d'acció, aquests dies, está posada a Valencia, ab motiu de la setmana social que comensá dia 12, y acabarà al 19 de Diciembre.

A Valencia s'han reunit els homos de més acció social, no tan sols d'Espanya, sinó que importants entitats extrangeres, han enviades representacions especials. Allá se exposará y escoltará les doctrines y consells que l'esperiencia ha ensenyat, y tal volta, se justificarán certes orientacions y activitats que son prou combatudes per persones que encare no han entrat en les evolucions qu'en el ordre social se están realisant.

—*Esplet universal d'oliva.* Per la gran importancia que té pera'l comers y l'agricultura el coneixement de la producció universal d'oli d'oliva, un periòdic catalá extracta les impresions rebudes dels principals paissos productors y comunicades per la Estació d'Espanya en Cetta.

Italia.—Bona cullita a Sicilia, Calabria y Pulla, y mitjana a Toscana y Génova.

Alger.—La cullita será allá important, com y també a Orán y Constantina. Les oliveres tenen molt fruyt y en bones condicions, lo que fa esperar una excelent qualitat d'oli.

Fransa.—La cullita será enguany molt escassa.

—*Sobre'ls errors modernistes.* Havent preguntat a n-el célebre filosòf, Rubert Ardigo, cap del positivisme italiá, lo que pensava de l'Encíclica del Papa quantre els errors moderns, ha contestat: «Que son autor conexia ben a fondo les questions que tractava. La Encíclica—afegí—es un monument de llògica, y la Iglesia deu escoltar la veu del seu Cap suprem y seguir el camí que li ha trassat Pius X.» Y terminá diguent: «Si la Iglesia no fá lo qu'el Papa indica en la seva Encíclica, sería caminar directament al suicidi.»

—*Jocs Florals de Barcelona.* S'ha publicat el cartell de l'any 1908, que se celebrarán ab extraordinaria pompa en motiu de complirse el cinquantanari de la seva restauració en Barcelona.

A més dels premis ordinaris que son: Englatina, Viola, Flor natural y els premis qu'ofereix el Consistori, se donarán tots els premis que sien menester pera recompensar degudament les composicions del concurs que's sien merexedores, com també'ls accésits y mencions honorífiques que judiquin ben merescuts.

Fou escrit el Cartell en la ciutat de Barcelona, el dia primer de Desembre de 1907, pels Mantenedors, Miguel Victoriá Amer, president honorari; Jaume Collell, president; Francesch Ubach y Vinyeta, Angel Guimerá, Joseph Franquista y Gomis, Ramón Picó y Campamar, Joaquim Riera y Beltrán, Jacinto Torres y Reyeto, Joseph Martí y Fólguera, Ferrán Aguiló y Vidal, Francesch Matheu, Guillem A. Tell y Lafont, Miquel Costa y Llobera, Joan Maragall, Arthur Masriera, secretari.

Noves d'Inca.

Dijous va esser a Inca, D. Candi Irazazabal, fill del Governador de les Balears, ab lo fi de visitar, en representació de son Pare, el nou local del carrer del Angel, aont s'acaba de mudarse l'escola de nines que regenta D.ª Antonia Mesquida, profesora pública d'aquesta ciutat, quedant enamorat de les bones condicions d'aquelles sales. La de labors té 10 per 11 metres de cabuda, essent alta de paladar, y formant esquina la casa, resulta qu'está voltada de grans finestrals per renovar l'aire y donar claror. La sala d'escriptura, reuneix les mateixes condicions si bé no té tanta cabuda es més que suficient per lo que está destinada.

Ab la solemnitat acostumada se celebrá la festa de la Puríssima a nostra Parroquia.

La comunió general, enfervorizada ab una pláctica del P. Barbens, fone numerosa. A la missa major, dit Pare demostrá baix de distins punts de vista que Maria fone concebuda sens pecat, fent resaltar que la orden seráfica defensá sempre sa pureza immaculada.

A la processó del capvespre hi va comparéixer molt de poble, l'Ajuntament, representacions de l'Armada, la banda de cornetes y tamborers, y la Congregació de filles de Maria que ab les nines de les escoles for-

maven un nombrós ecsèrcit mariá que ab ordenada compostura seguíen a sa Reyna.

La familia de D. Joaquin Gelabert que tant se destaxina per la capella de Maria Puríssima, enguany no ha tenguda la festa cumplida, tenguent a D.ª Margalida malalta, si bé mos alegrám que comensi axecarse.

El Retgiment d'Inca també obsequiá a sa Patrona, la Verge Maria. De bon matí lá banda de cornetes ens despertáren tocant diana devant les residencies dels majofs.

A les onze feren celebrar una missa a Sant Domingo, quin altar lo posaren ben endiu-menjat, y a n-els soldats, los obsequiaren en manjades extraordinaris, vejentse el corté visitat pel públic, mentres el decapvespre la música hi tocava agradoses tonades.

Demá a la festa que tots els anys dedica a la concepció Inmaculada de Maria, la cristiana familia Vert, predicará Mossen Miquel Llinás.

Les alumnes del Col·legi de D.ª Severa Madariaga se preparen per donar una funció dramática ab el fi de recaudar almoines per enviar a n-els pobles mallorquins que foren víctimes de les inundacions.

Hem estat convidats per la R. M. Superiora General de les Germanes de la Pureza de Maria SSma. a veure la Exposició de Labors que a son Real Col·legi estarà uberta desde'l dia 15 fins al 19 d'aquest mes.

Agraím a la R. Mare Alberta la deferencia que ha tengut envers de nosaltres.

El derrer diumenge del advent se celebrará a Sant Francesc, solemne festa dedicada a la Mare de Deu de L'Esperansa. La fábrica de textils de D. Vicens Ensenyat la té per Patrona, obsequiantla tots els anys ab aquests religiosos cultos, que costea dit senyor.

Predicará Mossen Joan Quetgles, vice-secretari de la cambra obiscopal.

Com sempre va sortí lluída, diumenge pasat, la Cátreda de declamació del Circol d'obers catòlics. Demá vespre representarà *Salvarse en una tabla, Por no entenderse* de D. Pere de A. Penya y *El que nace para ochavo.*

A la Plassa de la Iglesia, demunt el trast de lo qu'era l'antic hospital, s'está pujant un gran buc de fusta per instalharhi un cinematógraf que comensará les funcions demá diumenge.

Convendrá anarhi a veure que mos duen de bó.

Bolletí comercial

Preus que retgiren dijous passat:

		pessetes.
Bessó.	el quintá de 00,00 a	84'00.
Blat.	la cortera de 16'50 a	17'00.
Xeixa.	id. de 16'50 a	17'00.
Ordi mallorquí.	id. a	11'50.
Ordi foraster.	id. a	10'00.
Sivada.	id. de 08'00 a	08'50.
dem. forastera.	id. a	07'50.
Faves cuitores.	id. a	19'00.
Ídem ordinaris.	id. a	17'00.
Ídem pel bestió.	id. de 16'00 a	16'00.
Blat de les Indies.	id. a	14'00.
Ciurons.	id. a	21'00.
Fesols.	id. a	27'00.
Monjetes de confit.	id. a	44'00.
Ídem blanques.	id. a	28'00.
Porcs grassos.	l'arrova de 12'00 a	13'00.
Patates.	id. de 01'25 a	01'50.
Muniacos.	id. de 00'62 a	70'00.
Figues seques el quintá	a	10'00.
Asafra.	s'unsa de 02'50 a	02'50.

CURIOSITATS UTILS.

Regles higièniques.—An arren a dormir de jorn y axecarse quan hagen acabada la son, procurant que no passi de les set hores que, generalment, son suficients per reparar les forces perdudes y fortificar el cos.

El molt dormir debilita.

Procurar una continuay sempre util ocupació, puix que l'ociositat es mare de tots els vicis.

L'aire y el sol son indispensables per la salut. No oblidar jamay que la sobrietat y frugalitat son el millor remey de la llarga vida; no beguis més de lo que tens set, ni menjis més que lo que necessites. Les menjades y bagudes feles en mesura y sens precipitació.

Així com les màquines més netes son les més duraderes, així la netedat de cos y ànima priva del rovey material y espiritual.

L'esperit reposa en les distraccions innocentes y entreteniments útils, però si s'hi donen massa se converteix en passió, y la passió en vici.

L'alegría fá estimar la vida, en tant es així, que se pot dir qu'es el 75 per 100 de la salut; però el contrari, la tristesa y l'abatiment mos empeny a la vellesa molt aviat.

El vestir-se bé consisteix en que la roba tenga gano y llibertat per fer els moviments el cos y la calentura necessari a nostra complexió.

La casa neta y alegre fá la llar agradable y ganes d'estarhi.

Les gallines.—Els qui vulguen tenir bona cria de gallines han de replagar tots els ossos que sempre queden de ses menjades y ferles moldrer.

Cada dia se tira un poc d'aquesta pols a n-el menjar de les gallines y pollets, y se veurá ben aviat que no tant sols es bó pera qu'els pollets se desenrollin, sinó que les gallines tornen més po nadores.

Cases noves.—Molts tenen recels de mudarse a un edifici nou a causa de les humitats. Quant se tenga llesta una casa y la voler habitar totd'una, no han de fer més que cremar unes quantes lliures de carbó dins cada habitació y tancar portes y finestres a fi que no puga sortir per lloc el gas del carbó. Després s'obrin totes les portes y el cap de dos dies se porá habitar sens temor a les humitats.

Modo d'afinar s'hi ha aigo a la llet.—Se afica una guya ben neta dins la llet y se torna a treure verticalment. Si se queda un poc de llet empapada la llet es bona, are si la guya queda neta ja se pot tenir per segú que la llet es aigolosa.

Un barómetre original.—A n-alguns llogarets de Suiza usen un barómetre que no pot esser ni més senzill ni barato. Dins un tassó d'aigo posen un granot y ab una escaleta sostenguda per unes quantes pedretes. Quant el granot surt de l'aigo es senyal segura de bon temps.

HUMORADES.

Anant pel carrer don Antoni, homo de molts de *dins dins*, troba en Peret gran amic seu captant almoína.

—Peret, tu demanant caritat?

—Que hi ferém! Com que a n-els pobres no mos dexen robar....

A n-el casino dels *avansats* parlaven de amics així:

—Are diven que mos posarán una biblioteca.

De que hi possin la *Biblia* ne protest, an la *tèca* ja hi hauria d'esser.

A la rambla espayosa ombretjada d'arbres esponerosos que tenim a la ciutat d'Inca, un automòvil agafá a un coix. Allargat el pobr en mitx del carrer se paupa la cama dreta y crida llastimosament.

—Ay! la cama bona, la cama bona.

L'entren dins una casa, per no molestar a l'hospital, mentres segueix cridant.

—Ay! la cama bona, la cama bona.

Compareix el metge, lo examina y resulta que no té res.—¿Perqué vos quexau?—li pregunta.

—Troba que no es res, avuy que m'havia posat la cama de caoba, dexant la de ruera y el carro de foc tota la m'ha trossetjada.

—Si m'obteniu del ministre la colocació que vos deman, vos promet cinc-cents duros y le més absoluta reserva.

—Donéumen mil y vos don el dret de dir-hó a tothom.

En la Llibrería la BONA CAUSA s'ha rebut una completa varietat de cromos propis per regalar els carters, barbers, & per les festes de Nadal. En la corresponent felicitació redactada a gust del interesat: a 2'00 y 2'50 pessetes al cent.

Mallorca, 1, Inca.

LLIBRERIA LA BONA CAUSA

den Miquel Durán.

PROPAGANDA CATÓLICA.

CENTRE DE SUSCRIPCIONS.

Material de 1^a. ensenyansa.—Objectes d'escriptori.—Enquadernacions.—Impresos y encàrrecs per les principals llibrerías d'Espanya.—Carrer de Mallorca, 1,—INCA.

ALMACENES: SAN JOSE,

BRONDO—esquina—BORNE,
PALMA.

NOVEDADES PARA SRA. Y CABALLERO,

SASTRERÍA CAMISERÍA,

PAÑERÍA GÉNEROS DE PUNTO,

GÉNEROS BLANCOS Y PAÑOLERÍA.

LA CASA QUE VENDE MÁS BARATO.

PRECIO FIJO.

HERRERÍA, CERRAJERÍA.

CARRUAJES DE LUJO Y TRANSPORTE,

COCINAS ECONÓMICAS.

ANTONIO PUJADAS

Calle de Dureta, 25, INCA.

EN LA FUSTERÍA D'EN

Miquel Ferragut

se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins a n-els de més valor però tots se fan en gust artístic.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS.

Carrer de Mallorca, 54, INCA.

MOBLERÍA D'EN MATGÍ PRATS

Gran baratura de mobles de tota casta: de nogué, caoba, y fusta blanca a voler.

Mercat vey, 16, INCA.

Dietaris a pesseta, blocs en lo seu cromó desde 0'25 fins a 1'75. Calendaris y almácnacs de distintes procedències.

Llibrería: Mallorca, 1, INCA.

SOLFEO DE LOS SOLFEOS

por Enrique Lemoine y G. Garbulli,
en trobarán: Llibrería, Mallorca, INCA, 1.

Ca-nostra

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Son ideal es fer obra d'educació y cultura, mantenir les costums y tradicions mallorquines de bona rel, sens que li fassin agrura les idees y coses modernistes mentres vagin rígides pel sentit comú y la sana moral.

Publicará, en estil popular, articles sociòlecs, poesies, historietes y treballs humorístics: ab qui poren passar belles estones d'expansió casolana.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any; però no tendrán dret a n-els regalats que farem a los damés suscriptors.

A les congregacions, societats catòliques y demés persones que, desitjoses de fer propaganda, volguessen una regular cantitat de exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.